

Una reflexió i una llegenda

És curiós com una llegenda com la de Sant Jordi, que va sorgir fa anys, pot sobreviure al pas del temps. És interessant com aquesta llegenda va néixer en diversos llocs arreu del món, n'hi ha alguns molt allunyats dels altres, però tots amb una història semblant i els mateixos personatges: un drac, una princesa, un cavaller (és clar, amb el seu cavall blanc!).

També és sorprenent com aquests personatges canvien el seu significat segons l'edat de qui llegeix o escolta aquesta llegenda: d'una manera més literal a la nostra infància, i d'una manera més simbòlica quan ens fem adults.

Així, en la nostra maduresa, si ens en donem permís, un drac podria ser la guerra, els bancs mundials, les injustícies, la política ajustada al poder (no al poble), etc.; una princesa, la víctima del drac en qüestió; i el cavaller seria aquell heroi just que posa fi al botxí, encara que a vegades no arribi a temps.

Ara ja puc entendre una mica com aquesta llegenda sobreviu al pas del temps, i no només serveix per vendre llibres i roses (que això està molt bé per a l'economia), sinó que potser és una llegenda que agrada al nostre inconscient: per somniar amb un Sant Jordi (que a vegades pot ser nosaltres mateixos), que guanya al drac que ens assota i fa patir... , i volem ser, encara que sigui per un moment, la princesa (príncep) finalment alliberada o sense por.

Mónica